

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 353-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1999

Número 33

**Presidència
de l'Honorable Sra. Carlota Alberola i Martínez.**

Sessió celebrada dia 10 de març del 1999, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) RGE núm. 805/99, de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, per tal d'informar sobre la situació creada a l'escola pública Jaume III de Lluçmajor.

522

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores diputades i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i els demanaria, en primer lloc, si es produeixen substitucions.

Moltes gràcies.

L1) Compareixença RGE núm. 805/99, de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, per tal d'informar sobre la situació creada a l'escola pública Jaume III de Lluçmajor.

Passarem, idò, al debat del punt únic de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença registrada amb el número 805/99, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió adscrita al Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Educació, Cultura i Esports per tal d'informar sobre la situació creada a l'escola pública Jaume III de Lluçmajor. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació, Cultura i Esports del Govern de les Illes Balears, Sr. Manel Ferrer i Massanet.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en relació a..., el motiu d'aquesta compareixença és dir la situació a l'escola pública Jaume III de Lluçmajor, i s'ha de dir, per relatar els fets que varen tenir lloc les primeres setmanes d'enguany, del 1999, que per part de la Conselleria d'Educació i en relació a aquest centre educatiu hi havia un projecte de reforma fet i aprovat, un projecte de reforma que en aquesta fase, que era la tercera d'una sèrie d'actuacions que es venien fent des de l'any 96, tenia un pressupost de 56 milions de pessetes, 56.800.000 pessetes.

En relació a aquest projecte, l'equip directiu del centre i l'associació de mares i pares del centre varen manifestar el seu desacord en certs punts, en certs aspectes d'aquest projecte i, per això mateix, a finals de desembre de l'any passat se'ls va convocar per parlar-ne i, en tot cas, perquè poguessin aportar en el període d'un mes les suggerències, les modificacions d'aquest projecte que creguessin oportunes. Abans d'acabar el termini que s'havia demanat de resposta a aquest equip directiu i a aquesta associació de pares perquè donassin les suggerències a la conselleria, suggerències que, si era possible, havien de ser incloses en el projecte, va caure una reixa exterior del centre i l'inspector d'aquell centre, d'una forma preventiva, va actuar reubicant els alumnes de quatre de les aules del centre a altres indrets del col·legi.

Nosaltres immediatament -amb nosaltres vull dir, naturalment, la Conselleria d'Educació- varem demanar no només l'actuació dels tècnics de la conselleria, dels tècnics en arquitectura i en enginyeria, sinó que també varem demanar el dictamen d'un tècnic extern, una pericial d'un tècnic extern, perquè, donat el malestar que hi havia especialment entre els pares d'alumnes, els representàs o poguessin tenir més credibilitat en el fet que hi havia també un dictamen d'un tècnic independent en el sentit d'aliè al personal de la conselleria, dit això per la meua part, naturalment, amb el major respecte i consideració pels tècnics de la conselleria. Aquesta pericial és una pericial que, si bé no és massa llarga, a mi m'agradaria llegir-la la primera de les conclusions d'aquesta pericial, on diu: "*En las aulas que se están utilizando en la actualidad, es decir, excluyendo aquellas que están cerradas a los alumnos y sobre las que, al perito que suscribe, no se le ha solicitado ninguna opinión, no se observan signos ni síntomas de ninguna patología ruinógena que haga temer el desplome de algún elemento principal de la estructura del edificio en un corto o medio plazo*". Per tant creim nosaltres que, des del punt de vista de la seguretat arquitectònica del centre, estava degudament acreditat que certs temors que es

poguessin haver manifestat envers la seguretat del centre educatiu no estaven en consonància amb l'opinió dels experts en la matèria.

Per tant, immediatament varem fer aquesta actuació i la varem presentar a l'equip directiu i als pares i també immediatament, l'endemà que va tenir lloc el despreniment d'aquesta reixa, varem procedir a reubicar els alumnes d'aquestes quatre aules que varen ser provisionalment tancades, a reubicar-los -repetesc- en cinc aules prefabricades que es varen contractar.

De la mateixa manera, el mateix dia següent de la caiguda d'aquesta reixa es va posar en marxa el procediment per a la rehabilitació d'aquestes quatre aules, una rehabilitació que ja està en marxa i que ha d'acabar abans d'acabar aquest curs. Per altra banda, també en relació a aquest col·legi, a aquest centre, s'està fent un projecte de rehabilitació integral de tot el centre per poder-lo afrontar tan aviat com aquest projecte -repetesc- de rehabilitació integral estigui redactat, supervisat pels serveis d'arquitectura i les obres contractades després del procediment administratiu. En aquest projecte de rehabilitació integral participa, no només amb el seu suport sinó tècnicament, perquè hi ha tècnics entre els pares, l'associació de pares d'alumnes per tal que el projecte de rehabilitació final pugui ser un projecte que satisfaci totes les parts participants en el consell escolar d'aquest centre.

I per la meua banda, Sra. Presidenta, no tenc res més a dir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Honorable Conseller.

Acabada l'exposició, saben que d'acord amb el Reglament del Parlament es pot suspendre la sessió per un temps màxim de 45 minuts. Voldria demanar als diferents portaveus si volen que es faci aquesta suspensió o podem continuar.

Idò així continuarem, i començarem pel Grup Parlamentari Socialista ja que és el peticionari de la compareixença, i per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que el conseller ha resumit una mica una llarga història d'aquest centre. Com ahir molt bé deia a una pregunta que li vaig formular en plenari i en relació a l'enquesta que s'havia fet als pares, un important percentatge dels pares es trobaven satisfets amb la infraestructura del seu centre però, com molt bé va dir vostè, hi havia alguns centres que estaven realment malament, i jo crec que aquest és possiblement dels centres que pitjor estiguin.

I aquest centre, juntament amb altres construïts a la mateixa època, centres que la seva construcció es va iniciar en èpoques anteriors a la Guerra Civil espanyola i que es varen acabar posteriorment, pateixen una deficient construcció segurament deguda a la inexistència de materials de qualitat en aquell moment. Per tant, tots aquests edificis tard o prest han anat donant problemes. Aquest edifici, a més, és una construcció que no respecta el projecte original, que és un projecte de l'arquitecte Guillem Forteza, i que si fos així encara tendria un cert valor arquitectònic, sinó que en el projecte inicial, que era d'una sola planta, posteriorment, en els anys 50 i per necessitats d'escolarització, s'hi varen anar fent successives

ampliacions, successives ampliacions que segurament no varen tenir en compte que els fonaments d'aquest edifici no estaven preparats ni pensats per a això. Al llarg de tots aquests anys s'han anat produint deficiències i s'han anat corregint aquestes deficiències, de qualque manera -diria jo- apedaçant un edifici que realment tenia una patologia jo diria que continuada.

A finals dels anys 90, i ja que havia aparegut una nova normativa en relació a espais que un centre d'educació primària havia de tenir per donar l'ensenyament, en primer lloc; en segon lloc, que existien aquestes deficiències que s'anaven veient i, en tercer lloc, que l'edifici tenia unes mancances com és, per exemple, la inexistència d'un sistema de calefacció com tenen la immensa majoria dels centres educatius, es va plantejar la construcció d'un edifici nou. Aquesta construcció es va decidir una vegada feta una anàlisi, feta per un arquitecte crec que possiblement el mateix a què es pugui referir el conseller quan parlava d'arquitectes tècnics que formen part de l'APA, em sembla que és un arquitecte que tenia qualque fill en aquesta escola, i va elaborar una sèrie de propostes, algunes consistentes en la rehabilitació integral de l'edifici, que sembla que és per allò que s'ha optat, però el cost d'aquesta operació i fins i tot els informes contrastats amb l'Institut Nacional de la qualitat de l'edificació, que deuen ser a qualque arxiu de la Direcció Provincial, actualment, de la conselleria, jo crec que feien que el cost fos injustificable perquè, tanmateix, l'edifici no arribaria a reunir les característiques que necessita un centre d'educació primària.

Per tant, aquesta va ser l'opció, va ser una opció debatuda amb la comunitat escolar; bé és cert que existien veus que propugnaven una rehabilitació de l'edifici i una conservació perquè l'edifici realment té unes característiques que, com a centre escolar, el fan bastant agradable, un edifici obert, amb uns grans patis, però que realment això no privava que es fes un edifici nou semblant, en les seves característiques, a l'edifici antic. Es va introduir aquesta construcció dins la programació del Ministeri d'Educació i Ciència i, per tant, es va habilitar el crèdit suficient, que jo record més o manco que oscil·lava sobre uns 280, 300 milions de pessetes.

En aquest moment s'arriba al procés electoral, que provoca un canvi de govern i d'una manera jo diria que poc comprensible, es canvia la solució d'anar tomant i construint un edifici nou per una rehabilitació. Nosaltres hem sol·licitat documentació dels projectes, vostè ha citat que aquesta és la tercera fase d'un projecte, pel que ens sembla a nosaltres no s'ha iniciat cap projecte que anàs -i amb això no el responsabilitza a vostè com a conseller, sinó al període anterior- cap projecte que anàs a la rel del mal d'aquest edifici, que era un dèficit fonamental a la cementació i que lògicament això haurà conduït..., jo més que el dictamen d'un arquitecte extern hauria agafat precisament el dictamen d'arquitectes experts en patologies d'edificis que, en aquest país nostre, afortunadament n'existeixen, li he citat un organisme depenent del Ministeri d'Obres Públiques, en aquest moment Ministeri de Foment, i que està jo crec que prou ben dotat d'enginyers, d'arquitectes, d'aparelladors, de tot el que faci falta, per realment dictaminar una patologia que a vegades és complicada a un edifici que té unes tècniques constructives que avui en dia, naturalment, ja no s'empen.

Jo crec que instaria la conselleria a fer una reflexió sobre aquesta rehabilitació. No ens ha citat el cost, ens ha parlat d'una tercera fase de 56 milions; jo crec que per a una rehabilitació d'aquest edifici no n'hi ha ni per començar perquè, a sobre, si vostès el volen dotar de calefacció, el volen dotar del que té un edifici escolar avui en dia, les reformes que s'han de fer són moltes perquè no aconseguiran que compleixi la normativa d'estalvi energètic, per exemple, perquè té uns finestrals immensos amb unes vidrieres totalment inadequades i antigues, i jo crec que és tirar aigua dins un pou.

No sé com la comunitat escolar ha vingut a bé a aquesta solució però, en qualsevol cas, ens agradaria saber en què consisteix aquest projecte de rehabilitació integral, si és realment una tal rehabilitació, que només es conservaran alguns pilars simbòlics de l'antic edifici amb la qual cosa més que una rehabilitació és una substitució, o si l'edifici continuarà mantenint els seus ciments i, per tant, d'aquí a un parell d'anys ens trobarem amb una altra situació com aquesta. Evidentment la rehabilitació d'algun edifici d'aquests, com s'ha fet a l'escola de sa Pobla o a l'escola de Muro, tots procedents d'aquesta mateixa època, o a l'escola de sa Graduada de Maó, etc., i tantes altres, són solucions costosíssimes i que només es justifiquen si el centre té un valor arquitectònic mínimament respectable.

Per tant jo li concretaria, en una sèrie d'aclariments que no ens ha donat, quin és el cost d'aquesta rehabilitació integral i en què consisteix aquest projecte de rehabilitació integral si en aquest moment ja el tenen almanco redactat o pensat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula l'Hble. Conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Crespí, efectivament jo no li puc, en aquests moments, contestar la seva pregunta de quin és el cost d'aquesta actuació, d'aquesta rehabilitació integral perquè en aquests moments s'està analitzant, s'està fent el projecte. Evidentment, a mi tampoc no se m'escapa que el cost seria bastant superior a aquests 56 milions de pessetes que estaven aprovats com a una actuació en el centre, no com a una rehabilitació integral del centre i, entre altres coses, com vostè bé diu, el cost seria superior perquè en aquest centre hi ha -no perquè sigui aquest centre sinó perquè era la tècnica constructiva de l'època- jo, més que un defecte, diria una falta de cementació d'aquest edifici. Per tant, entre altres coses, una rehabilitació integral i definitiva d'aquest centre passaria, entre altres qüestions en les quals m'estim més no entrar perquè no som tècnic en la matèria, per un pilotatge de tot aquest centre amb tot el que això suposa quant a cost econòmic.

També s'ha de dir que l'Ajuntament de Lluçmajor en ple, crec que per unanimitat, precisament, i d'acord també amb el consell escolar per unanimitat, va ser el que va demanar que de cap de les maneres es construís un centre nou, sinó que es rehabilités aquest centre, perquè consideraven que tenia un valor arquitectònic i una valor -no sé si és la paraula adequada- sentimental elevat per al poble. Això no ha de significar, com vostè bé diu, que aquesta actuació, que jo crec que s'ha de fer sempre que sigui possible d'acord amb l'ajuntament, o amb qualsevol altre ajuntament, i d'acord amb el consell escolar, amb qualsevol altre consell escolar, sigui una actuació que està decidida; ho estarà tan aviat com acabi aquest projecte i tan aviat com s'analitzi tant el seu cost com altres possibilitats. Per tant, tan aviat com això estigui acabat serà el moment de decidir entre les dues opcions que hi ha per donar una resposta a aquesta necessitat de millora dels equipaments educatius de Lluçmajor, però, insistesc, és l'Ajuntament de Lluçmajor i el consell insulars que demanen que es consideri la possibilitat de rehabilitar aquest centre i, en qualsevol cas, per part de la conselleria hi ha tota la voluntat de considerar i de fer el possible perquè aquesta sigui la possibilitat que es dugui endavant.

Naturalment aquesta possibilitat no ha d'anar mai en contra del sentit comú i esper que no hi vagi, en contra del sentit comú; si el sentit comú ens digués que és una possibilitat absurda la d'afrontar una rehabilitació integral hauríem de dialogar amb el consell escolar i amb l'Ajuntament per explicar i analitzar les possibilitats de futur. De moment jo esper que sigui una possibilitat, la d'aquesta rehabilitació integral, i que així es compleixin els desitjos de l'Ajuntament i, per tant, dels grups polítics que formen l'Ajuntament, i del consell escolar i, per tant, de tots els grups que formen el consell escolar. Una vegada acabat aquest projecte, un projecte en el qual s'hauran d'analitzar els costos i els problemes que deriven d'una rehabilitació integral, podrem prendre una decisió, naturalment dialogada amb totes les parts interessades que, naturalment, no ha d'anar en contra del sentit comú.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús del torn de rèplica, Sr. Crespí? Té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. Conseller, amb les rèpliques em desconcerta més que amb la intervenció. Jo havia entès que havia decidit ja una rehabilitació integral... No, no... S'havia decidit una rehabilitació integral i ara sembla que no, que la decisió està subjecta al cost que es derivarà d'aquest possible projecte, m'ha semblat entendre; és a dir, en aquests moments s'està elaborant un projecte i, d'acord amb el cost que resulti, si aquest cost és raonable, es rehabilitarà, si el cost es dispara, si ens surt més car que l'institut de Marratxí, idè l'altre el farem nou. Però, Sr. Conseller, miri, un arquitecte, si vostè hi va i li diu: "Jo em vull fer un xalet de 300 metres quadrats, més o manco així", no necessita agafar paper i llapis; a tant el metre quadrat li diu: "Això li costarà 72 milions de pessetes".

Per tant, un edifici, una inspecció ocular d'aquell edifici, unes mancances, tants de metres de cementació, sigui pilotatge, etc., idè jo crec que en un termini d'una setmana, deu dies, milió amunt, milió avall, igual que el crèdit del menjador escolar, idè l'arquitecte li diu el que val, i jo crec que aquest edifici es troba bastant malament i crec que en aquest moment jo em pensava que aquesta compareixença -es va demanar una mica per això, amb una certa urgència- era perquè des d'aquesta cambra poguéssim explicar a aquelles persones que s'han dirigit a nosaltres quina era ja la solució i, en tot cas, si la solució ens semblava raonable, idè donar-li suport, a la que hagués pres la conselleria, però jo crec que ja ha passat molt de temps de llavors ençà, crec que en el Ministeri hi havia -i supòs que a la conselleria- i hi continuen havent bastants d'aparelladors, si no ho record malament quatre aparelladors i un arquitecte, ara crec que n'hi ha més, i jo crec que són tècnics prou competents per fer una avaluació, milió amunt, milió avall, del que costaria un centre nou i del que costaria una rehabilitació. Si llavors li suma el valor sentimental, perquè el valor arquitectònic la Comissió de Patrimoni Històric del Consell Insular va determinar que aquest edifici no tenia valors per ser declarat res de res, es valora el valor sentimental, se li posa a damunt i diu: "Va bé, rehabilitam", o "no va bé, el feim nou".

Per tant, jo esperava avui concretar una mica més això, però bé, esperarem que quan tinguin el projecte fet li anirem fent preguntes, a pesar que acabi el període parlamentari, però a veure si ens facilita aquesta informació per donar l'explicació que els diputats crec que hem de donar a aquelles persones que ens demanen informació, ja que per altres vies potser no la poden aconseguir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que vostè també sap que no és tan fàcil pressupostar i projectar una rehabilitació com pressupostar i projectar una obra nova, i que nosaltres tenim bastant fàcil, com era el cas que vostè em va plantejar ahir de Marratxí, on jo li vaig dir que costaria el mateix que costa un altre centre precisament perquè es tractava d'una obra nova, així com tenim ben fàcil saber què costaria un centre nou jo crec que hem d'analitzar detingudament quin és el cost, fins i tot el sobrecost, en relació a un centre nou que suposaria aquesta rehabilitació integral del centre, i ho hem de fer perquè així ens ho demana l'Ajuntament de Lluçmajor i així ens ho demana el consell escolar d'aquest centre i, per tant, això és el que farem, i si tant l'Ajuntament de Lluçmajor com el consell escolar del centre poden ser satisfets en la seva demanda que aquest centre tenguí una rehabilitació integral i no se substitueixi per un centre nou, la conselleria jo crec que ha d'atendre aquesta demanda dels pares, dels professors i dels regidors dels partits polítics que formen l'Ajuntament de Lluçmajor i, en aquest sentit, estam treballant en el projecte d'aquest centre per poder valorar si les actuacions que s'hagin de fer en aquest centre suposen un sobrecost i quin sobrecost en relació a una obra nova i, en el seu cas, poder decidir si es pot donar satisfacció a aquestes peticions que hem tingut, que jo esper que sí, o no.

Per tant, això és el que jo li he volgut exposar en la meua rèplica, que jo no he pretès que fos confusa en relació a la meua primera exposició en el sentit que ja era una decisió presa, que l'actuació que es duria endavant seria la de la rehabilitació. Jo el que he dit és que si era raonable o, fins i tot, un poc més que raonable aquesta actuació, aquesta seria la decisió que prendria la conselleria perquè es volia donar compliment a la demanda tant del consell escolar com de l'ajuntament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Altres grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, és per dir en nom del Grup Popular que confiam plenament en les mesures i les disposicions que ha anunciat el conseller. Estam segurs que es prendran les decisions adequades perquè l'institut estigui en les millors condicions possibles i volem agrair la compareixença i les aclaridores explicacions i paraules del conseller, com he dit abans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. Conseller de Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Per la meua banda agrair la intervenció del representant del Grup Popular i, naturalment, que tenguí la tranquil·litat que farem les actuacions que creguem més adequades per al bé del sistema educatiu i també des de la sensibilitat d'intentar donar satisfacció a les demandes i als desitjos dels

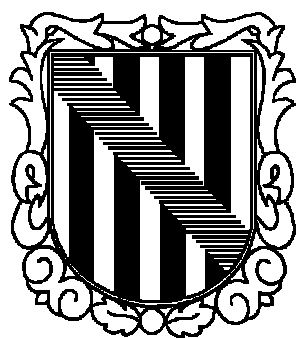
ajuntaments de les Illes Balears i dels consells escolars dels centres de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Una vegada esgotat el debat i no havent-hi més assumptes a tractar, aquesta comissió vol agrair la presència de l'Hble. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, Sr. Manel Ferrer i Massanet, que ha vingut acompanyat de la secretària general tècnica, Sra. Conxita Sartorius.

S'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma